

I § 13 (ny § 11) har man suppleret Bestemmelserne om Oprettelse af et *Ankenævn* paa forskellige Punkter. Det fastslaaes saaledes, at Ankenævnets Formand skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes som Højesteretsdommer, ligesom der hjemles Klagerne Adgang til — bortset fra særlige Undtagelsestilfælde — at gøre sig bekendt med det Materiale, paa Grundlag af hvilket Nævnets Afgørelse træffes, og til at give Møde for Nævnet.

Endvidere har man i visse særlige Klagesager, hvor det som Regel vil dreje sig om en Bedømmelse af, hvorvidt den erhvervsdrivende har handlet i god Tro eller ikke, henlagt den endelige Afgørelse til et særligt Nævn bestaaende af Formanden for Ankenævnet og 2 andre Medlemmer, der udpeges af Højesterets Præsident og skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes som Højesteretsdommere. Bestemmelsen herom tager Sigte paa Afgørelser, der er at opfatte som særlige Sanktioner, altsaa en Slags Straffe-foranstaltninger, der iværksættes over for den enkelte næringsdrivende i Anledning af Overtrædelse af de gældende ekstraordinære Bestemmelser eller Tilsidesættelse af den Hensyntagen til almindelige Samfundsinteresser, som man under de nuværende Forhold maa forvente, at de næringsdrivende vil udvise.

I sidstnævnte Henseende er der iflg. Betænkningen i særlig Grad tænkt paa de særlige Vilkaar om Avancebortfald, der har været paalagt i Forbindelse med Udstedelse af Importtilladelser for Varer, som Importørerne har hjemtaget uden at have haft Føje til at gaa ud fra, at Indførselen vilde kunne gennemføres, ligesom man har haft for Øje tilsvarende Vilkaar, der maatte blive fastsat i Forbindelse med Frigivelse af eksportklausulerede Varer til Salg paa Hjemmemarkedet.

Som ny § 16 har man i 5. Kapitel indsat følgende Bestemmelse:

„Der nedsættes af Rigsdagen *et Udvalg paa 15 Medlemmer*, som vælges efter Reglerne i Grundlovens § 45. Det paahviler vedkommende Minister over for Udvalget at redegøre for mere betydelige Foranstaltninger, som gennem-